

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Liège (Belgia) w dniu 28 stycznia 2021 r. – Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL / État belge – SPF Finances

(Sprawa C-53/21)

(2021/C 128/28)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL

Strona przeciwna: État belge – SPF Finances

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu lub praktyce krajowej, zgodnie z którą spółki mające stałe miejsce prowadzenia działalności w jednym państwie członkowskim, korzystające z usług spółek mających stałe miejsce prowadzenia działalności w drugim państwie członkowskim, aby uniknąć określenia przez organy podatkowe zobowiązania podatkowego z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych obejmującego 100 lub 50 procent kwot wynikających z faktur wystawionych przez te ostatnie spółki, są obowiązane sporządzać i przekazywać organom podatkowym deklaracje jednostkowe i deklaracje zbiorcze dotyczące tych wydatków, podczas gdy w przypadku korzystania przez nie z usług spółek będących rezydentami, uniknięcie określenia przez organy podatkowe wskazanego zobowiązania podatkowego nie jest uwarunkowane takim obowiązkiem?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 28 stycznia 2021 r. – Direktor na Agencija „Mitnici” / Imperial Tobacco Bulgaria

(Sprawa C-55/21)

(2021/C 128/29)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Direktor na Agencija „Mitnici”

Strona przeciwna: Imperial Tobacco Bulgaria

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 dyrektywy Rady 2008/118/WE⁽¹⁾ z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG, i art. 17 akapit pierwszy lit. b) dyrektywy Rady 2011/64/UE⁽²⁾ z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych należy interpretować w ten sposób, że skutkują one powstaniem obowiązku państw członkowskich ustanowienia uregulowań dotyczących zwrotu podatku akcyzowego, w tym w odniesieniu do wyrobów tytoniowych, które dopuszczono do konsumpcji i zniszczono pod nadzorem celnym?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze i niewykonania przez dane państwo członkowskie obowiązku ustanowienia takich uregulowań, czy zainteresowane osoby mogą powołać się na skutek bezpośredni przepisów dyrektyw i zasad prawa Unii?

- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na dwa pierwsze pytania, w okolicznościach faktycznych ustalonych w niniejszym wypadku, czy skutek bezpośredni wspomnianych przepisów przyznaje prawo do zwrotu zapłaconego podatku akcyzowego jedynie na podstawie wniosku – bez jakichkolwiek innych formalności?

(¹) Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG, Dz.U. 2009, L 9, s. 12.

(²) Dyrektywa Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych, Dz.U. 2011, L 176, s. 24.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Mokestinių ginčių komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Litwa) w dniu 29 stycznia 2021 r. – „ARVI” ir ko UAB / Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-56/21)

(2021/C 128/30)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Mokestinių ginčių komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „ARVI” ir ko UAB

Strona pozwana: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie krajowe, zgodnie z którym płatnik VAT ma prawo wyboru opodatkowania VAT nieruchomości zwolnionej z VAT tylko wtedy, gdy nieruchomość ta zostaje przeniesiona na podatnika, który w chwili zawarcia transakcji był zarejestrowany jako płatnik VAT, jest zgodne z wykładnią art. 135 i art. 137 dyrektywy VAT (¹) oraz zasadami neutralności podatkowej i skuteczności?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy wykładnia przepisów prawa krajowego, zgodnie z którą dostawca nieruchomości musi dokonać korekty odliczenia VAT naliczonego z tytułu nabycia przeniesionej nieruchomości, w sytuacji gdy dokonał wyboru opodatkowania VAT od dostawy nieruchomości, podczas gdy taki wybór nie jest możliwy w świetle wymogów krajowych ze względu na jeden warunek, a mianowicie, że nabywca nie ma statusu zarejestrowanego płatnika VAT, jest zgodna z przepisami dyrektywy VAT regulującymi prawo dostawcy do odliczenia VAT i korektę odliczenia oraz z zasadami neutralności podatku VAT i skuteczności?
- 3) Czy praktyka administracyjna, zgodnie z którą w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym dostawca nieruchomości jest zobowiązany do korekty odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia lub wytworzenia nieruchomości, ponieważ transakcja sprzedaży tej nieruchomości jest uważana za zwolnioną z opodatkowania VAT dostawę nieruchomości ze względu na brak prawa wyboru opodatkowania VAT (gdyż nabywca nie posiadał numeru identyfikacyjnego VAT w chwili jej zawarcia), mimo że przed zawarciem transakcji nabywca nieruchomości złożył wniosek o rejestrację jako płatnika VAT i został zarejestrowany jako płatnik VAT miesiąc po zawarciu transakcji, jest zgodna z przepisami dyrektywy regulującymi prawo dostawcy do odliczenia podatku VAT i korekty odliczenia oraz z zasadą neutralności podatku VAT? Czy w takim przypadku istotne jest ustalenie, czy nabywca nieruchomości, który został zarejestrowany jako płatnik VAT po dokonaniu transakcji, rzeczywiście wykorzystywał nabytą nieruchomość w działalności opodatkowanej VAT i że nie ma dowodów na oszustwo lub nadużycie?

(¹) Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).